

stand fra Venstres ordfører kunne blive dokumenteret eller bare sandsynliggjort? Jeg synes, det kunne være utrolig interessant, når vi nu hører, at der er sådan en interesse for at diskutere de reelle problemer.

Den anden ting, jeg godt vil bede Venstres ordfører om at forholde sig til, er logikken i det, der bliver fremlagt af Venstre og De Konservative, for som sædvanlig mangler den jo. Vi har i dag set hr. Peter Brixtofte gå ud i aviserne og meddele, at flygtningene skal blive i lejrene. Det står i avisen.

Vi har konstateret, at et af de centrale argumenter, fru Birthe Rønn Hornbech brugte imod at give asylsagsbehandling, var, at det ville belastte boligerne, at vi ville få boligghettoer. Så er det, jeg bliver nødt til at læse op fra betænkningen . . .

Anden næstformand (Henning Grove):

Nej, det er en kort bemærkning, og tiden er udløbet.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg sidder og undrer mig lidt over, hvad det mon er for en slags politiske møder, fru Birthe Rønn Hornbech og fru Pia Kjærsgaard og måske også mange andre holder, når de er rundt omkring i landet, for de siger, at der er ingen debat om disse spørgsmål.

Jeg holder dårlig nogen møder rundt omkring i landet, uden at dette emne diskuteres, en åben debat gang på gang, og der er masser af krav på de møder, jeg er til, om, at nu skal vi se at få behandlet de bosniere ordentligt. Det er et folkekrav, jeg møder, når jeg kommer rundt i landet, men vi hører her nogle, der har monopol på – mener de selv i hvert fald – at fortolke, hvad der er folkets krav. Det er dog en besynderlig foreteelse.

Jeg håber, at den aktion, som her er indledt, ender med at blive et slag i luften, for de 18.000 bosniere, som er kommet hertil, har jo krav på, at deres asylansøgninger bliver behandlet, når 2-års-suspensionen er udløbet for hver enkelt af ansøgningerne.

Så selv om V, K og Z finder endnu andre måder at træne det hele på, vil asylansøgningerne simpelt hen gå i gang alligevel. Ellers er det en overtrædelse af loven, og vi skal ikke have nye tamilsager i Danmark.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Både fru Dorte Bennedsen og fru Elisabeth Arnold var inde på, at der i den oprindelige lov om midlertidig opholdstilladelse står, at man har et krav på at kunne søge asyl efter 2 år.

Det er jo rigtigt, at det står i loven, men der er da nogle forudsætninger, som det er vigtigt kommer frem, og som vi har diskuteret før. Men lad mig kort ridse dem op:

Det var helt klart under de forhandlinger og de drøftelser, der førtes mellem partierne bag loven og deriblandt K og V, at det var en sag, der kunne tages op, hvis situationen ændrede sig.

For det andet: Her i foråret, altså nogen tid før 2-års-fristen udløb, var der en stribe af socialdemokrater, CD'ere og mange andre – også ministeren selv – der i pressen var inde i store overvejelser om at forlænge fristen, altså fjerne 2-års-fristen og lave en ny frist. Derfor kan jeg ikke se, hvorfor det skulle være så underligt, at vi er nogle, der synes, at det er rimeligt, når situationen har ændret sig.

Og så for det tredje: Når man siger, at vi i dette tilfælde har handlet – det er indenrigsministeren, der har sagt det – uden at orientere ministeren overhovedet, så må jeg gøre opmærksom på, at da ministeren traf sin beslutning i foråret, blev den også truffet hen over hovedet på K og V.

Og så lige til sidst: Fru Dorte Bennedsen siger, at »ordentlige mennesker ikke udnytter svage mennesker«, og at »nu forsinker vi denne lov i 12 dage«. Jamen 12 dage! Kunne denne lov ikke være fremsat allerede i foråret? Kunne den ikke være fremsat den 5. oktober, hvis det hastede så meget? Regeringen har jo i et halvt år vidst, at man ville have denne lov.

Det er da ministeren selv, der har valgt at vente med at fremsætte den indtil for bare 14 dage siden, så det er altså ministeren, der har ventet og forsinket, og ikke os andre.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg takker for den store interesse for min ordførertale, og specielt vil jeg da gerne sige tak for, at statsministeren nu er kommet til stede. Det glæder mig overordentlig meget.

Jeg er blevet spurgt om, hvad det er for nogle møder, jeg rejser rundt og holder, og jeg kan sige, at det er alle mulige slags møder. Men det, der er kendetegnende specielt for møderne i